Ч. 170. Неділя 11 серпня (29 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З'їзди міністрів. — Події в Марокку.

Чеські радикали домагають ся конче скликаня ческого сойму. На зборах виборців в Пільзні заявив пос. Фресль, що ческо-радикальні посли обстають при своїм жаданю скликаня ческого сойму на осінну сесию. На случай, коли би правительство хотіло розвязати ческий сойм, не предложивши ему перед тим проєкту реформи виборчої, то радикально-чеські посли в Раді державній витягнуть з того консеквенциї. Без осінної кампанії ческого сойму не сьміє бути й Ради державної. Сей клич мусять присвоїти собі всї чеські посли.

З Інсбрука доносять: Маршалок краєвий др. Катрайн скликує конференцию всїх партий в цїли порішеня справи, чи тирольский сойм має бути скликаний ще на осінну сесию, чи розвязаний. Італїянцї збирають ся вже нині на нараду в цїли обговореня свого становища.

„Wien. Abblt." доносить, що росийский міністер справ заграничних, Ізвольский загостить в половині вересня до Відня. — Італїяньский міністер Тіттоні приїде до Семерінґа дня 22 с. м. В єго стрічи з австрийским міністром для справ заграничних, бар. Еренталем возьме участь італїяньский амбасадор у Відни, кн. Аварна.

Французке правительство розіслало до всїх европейских кабінетів ноту в справі подій в Марокку. Віденьскому кабінетови доручено ту ноту ві второк. В нотї вичисляє ся насамперед убийства французких і инших европейских підданих і инші вчинки, котрі вимагали покараня і спонукали конечність сейчасового виступленя французкої маринарки. При тім дає нота в цїлім своїм тонї пізнати, що бомбардоване Касаблянки треба уважати за чисто войскове дїло, викликане хвилевою ситуациєю, котре навіть для французкого правительства представляє ся яко несподівана подія. В нотї каже ся дальше, що Франция в спілцї з Ішпанією має на оцї лиш безпечність загрожених в своїм житю і своїм праві Европейців, що з мірами підпринятими Франциєю і Ішпанією не вяже ся нїяка тенденция, яка виходила би поза рамці договору в Альґесірас.

Крім того сказано в нотї, що показує ся щораз більша наглядна конечність з'орґанізувати полїцию в марокканьских портах. Франция готова удержувати і охороняти повагу султана і независимість та ненарушимість єго держави. Порядок, безпечність і свобода торговельного дїла в Касаблянцї мають бути забезпечені а виновники різнї і замахів мають бути укарані. Наконець заявляє нота виразно, що полїция в Касаблянцї і єї охрестности має бути з'орґанізована в порозуміню з Ішпанією.

Положенє в Марокку стає щораз грізнїйше і побоюють ся вибуху ворохобнї в цїлім краю. Марокканцї, дуже розлючені першою своєю неудачею під Касаблянкою, зачинають бунтувати ся на добре. Як доносять з Танґеру, збунтувала ся там часть залоги против султана; бунт однак скоро здушено а виновників строго укарано. Єсть однак обава, що Марокканцї готові всюди проголосити сьвяту війну против Европейців. З Льондону доносять, що француский кружляк збомбардував місто Мазаґан: більша часть міста завалена а цїла арабска часть знищена. Кабілї в жидівскій части вирізали богато жидів.

З Парижа доносять, що зараз скоро французкі войска обсадили консулять в Касаблянцї, старав ся Муляй-ель-Амін, стрий султана, завести з Французами переговори в справі заключеня мира. Вже о 9 год. явив ся марокканьский парляментарь у французкім консулятї і приніс письмо від англійского консуля, в котрім той повідомляє свого французкого товариша, що Муляй-ель-Амін просив єго, щоби він інтервенював у Французів, аби ті нерестали бомбардувати. Муляй-ель-Амін висказав в сїм

5)

Жебраки і жебрацтво.

Після Єнча, Поліяна і др. — написав К. Вербенко.

(Дальше).

Иншим разом — розповідає Шеневієр — дав ся я упросити о звичайних двайцять су, а відтак пішов поговорити з фірмою Х о машину до шитя.

— Бо то, видите, паноньку — наговорила менї дотична комедиянтка — аж сумно сказати: я взяла машину до шитя на місячну сплату і мушу ще платити два місяцї по 12 франків, а нї, то менї машину відберуть. Можуть пан звідати ся у фірми Х, а тимчасом помочи менї якою дрібничкою.

— Ну, нехай. А деж тота фірма?

— Площа Вандом, число 7, мій пане.

А чи знаєте, хто там до мене вийшов, коли я туди пішов? Поліцай! Під числом 7 при площи Вандом єсть. бачите, поліцийний комісарият! Можете собі подумати, як видивив ся на мене стоячий на вартї поліцай, коли я єго спитав: Звиніть, чи тут єсть філїя машин до шитя фірми Х? Добре, що ще той поліцай мене не замкнув і я єму вдячний за то.

А чи знаєте того подорожного, що вандрує пішки? Він не жебрає, нї; він лиш оттак іде собі; відтак по малій хвилинцї питає:

— Мій пане, чи далеко ще звідси на Бульвар де ля Шапель?

— А вжеж що далеко.

— То зле, коли так, бо я вже дуже утомив ся, я прийшов пішки аж з Орлеана.

— Маєте тут пару сотиків і поїдьте омнібусом.

В два днї опісля в тій самій сторонї:

— Мій пане, чи далеко ще звідси на Бульвар де ля Шапель? Я прийшов пішки з Руан і т. д.

Хоч би чоловік не знати як доброго був серця, то таки не видержить, щоби не сказати: Слухайте, друже, ви менї вже за довго в дорозї, питайте ся когось иншого.

Можна би що дня розповісти про такі і тим подібні обманьства. Одного дня стрітив я саме коло церкви на лївім боцї ріки Секвани якусь малу дївчину, котра підійшовши близько до мене, зачала страшенно плакати.

— Чого ти, мала, так заводиш?

— Пан-отець дали менї два франки для моєї мами, а я їх загубила. В моїй кишени була діра. Коли мама верне вечером до дому, то буде мене бити... Ой йой, йой!

— Бідна дитинко, на тобі хоч трошки...

Коли я за хвильку опісля мусїв назад вернутись і пішов поза церков, побачив я дитину, що успокоїла ся борзо і прибігла до своєї матери, котра чекала на ню поза углом якоїсь бічної улицї і ховала до кишенї зароблених хитрим способом сорок сотиків яко нагороду за своє хитро придумане обманьство.

Оттаке то. А таких хитрих способів єсть множество! Бувають навіть і сьмішні. О такім однім оповідав менї оногди мій приятель. Я ручу за правду.

Було то послїдної осени вже понад вечір коло опери. Мій приятель вертав домів, аж ось якийсь хлопчище вирвав ся звідкись і біжить за ним.

— Дайте на хлїб, пане! Дайте хоч два сотики на хлїб!

А то було якраз коло пекаря. Мому приятелеви зробило ся жаль, він купив бохончик хлїба, дав хлопцеви і пішов до дому. Три чверти години опісля вийшов він знову, але в иншім сурдутї і в иншім капелюсї. Якийсь горбатий стрітив єго і відзиває ся до него:

— Пане, не маємо дома анї кусника хлїба! Змилуйте ся, дайте менї хоч два сотики на хлїб!

Що за лихо! Якийсь знакомий голос! Я єго звідкись знаю! Ах, правда! Алеж ти ще перед хвилею не був горбатий...

З тими словами поклав він руку на лише що вирісший горб. Ну, та й чи повірили би ви? Горб був з хлїба! Таки так! З хлїба мого милосердного приятеля, з того хлїба, котрий він єму недавно подарував!!

Як гадаю, що мій приятель, котрий знає ся на жартах, був би дав тому злодюзї ще кілька сотиків, щоби він зробив собі ще й другий горб з переду, але горбатий вже був втік; він і ще бігає, але може без горба... той хлїб він вже десь давно з'їв.

Париских жебраків пізнав і описав мабуть найлїпше колишній посол Поліян (Paulian), котрий написав о них вельми інтересну книжку під заголовком „Жебрацкий Париж" (Paris qui mendie). Він пізнав жебраків зблизька і каже в своїй книжцї: Як колись я став шматя-

письмі свій жаль, з причини поступованя Марокканців і сказав, що опір ставлений при т. зв. Порта делля Маріна викликали поправді стражники митові. Французский консуль велів відтак через парляментаря відповісти, що дасть відповідь аж тоді, коли прийде другий відділ войска з корабля „Ді Шейля“.

Коли опісля командант Маншен з моряками з корабля „Ді Шейля“ обсадив консулят, заявив консуль Муляєви, що жадає тепер, щоби всі марокканьскі вояки були роззброєні і щоби їх звязаних приставлено до консуляту. Вояки і оружиє мусять бути видані до вечера. Марокканьскі власти піддали ся тому жаданю і обовязали ся видати всїх тих марокканьских вояків, що стріляли на француске войско. Отже тих людий звязаних приставлено до консуляту. Муляєви дано відтак знати, що скоро би туземцї загрожували Европейцям в місті і охрестности, то сї вояки будуть зараз застрілені.

Новинки.

Львів, дня 10-го серпня 1907

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав директорови почтової каси у Львові, др. Йос. Сеньковскому титул правительственного радника і старшому почтовому радникови в Золочеві, Йос. Ольшевскому, титул цїсарского радника, обом з нагоди перенесеня в постійний став спочинку. — П. Міністер просьвіти надав Николаеви Спинулови, послови до державної ради, з нагоди єго резиґнациї зі становиска шкільного інспектора, за єго довголітну визначну діяльність на поли шкільництва, титул директора. — Радник висшого суду краєвого, Володисл. Яськевич в Ряшеві, одержав при нагоді перенесеня єго на власну просьбу в стан спочинку, титул радника Двору з увільненем від такси.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував надучителя з Шипівців долїшних на Буковині, Василя Продана, повітовим інспектором для шкільного повіта Заставни до кінця біжучої периоди функций. Повітовий інспектор в Заставні, Олександер Куччанко, іменований повітовим інспектором для руских шкіл черновецкого замієского повіта.

— **З почти.** З днем 16-го с. м. заводить дирекция почт і телеґрафів при уряді почтовім в Турції побіч Коломиї щоденно шестиразову службу сїльского листоноса для місцевостий Турка село, Фатівцї і Камінка велика. — В Хоцемири, товмацкого повіта, отвирає ся з днем 12-го с. м. нова стация телеґрафу.

— **Дрібні вісти.** Руский народний театр під дирекциєю п. Йос. Стадника переїздить з днем 13 с. м. з Белза до Рави рускої. — Церков. єьв. Пятниць у Львові на жовківскім передмістю будуть сего року відновляти; виставлять ще нову вежу з годинником. Так закінчить ся відновлене розпочате ще перед 20 роками. — В Кульчицях шлях. коло Самбора відбуде ся в неділю 11 с. м. аматорске представлене „Свекрухи“, комедиї Л. Лопатиньского і „Лихого дня“, комедиї Гр. Цеглиньского. Початок о 7 вечером. — Процес против руских студентів о звістну унїверситетску бучу, розпічне ся у Відни дня 2 вересня і потягне ся чотири днї. До розправи завізвано 37 сьвідків з Галичини. — Арештовано і покарано грошевою карою Арона Куґля, властителя возу тягарового за уживане до запрягу хорого і покалїченого коня, а за мучене коня покарано арештом візника Войтїха Петровского. — Педель політехніки, Никол. Шеремета, згубив полярес з квотою 20 корон, а Ернестина Ґольдберґ шкіряну торбинку з 30 кор., шовковою хусточкою і ключем від помешканя.

— **Повітовий курс пожарництва в Бучачи** уладжує тов. „Сокіл“ у вересни с. р. Вправи відбувати-муть ся в Бучачи в неділї пополудни так довго, як сего покаже ся потреба. Взиває ся всї орґанїзациї пожарничі, виділи читалень, громадскі старшини як також поодиноких орґанїзаторів, занятись ся висланем на сей курс з кождого села по кількох молодих людий. Зголошеня письменні з поданем назвиск і місцевости, просимо слати на адресу руского тов. ґімн. „Сокіл“ в Бучачи, а устні в льокали „Сокола“ в дни отворень курсу. День отвореня курсу подасть ся опісля до відома. Про потребу фахового вишколеня пожарників не будемо ся розводити, бо се річ звістна, та звертаємо ся з зазивом до всїх, кому ся справа не байдужна, занятись висланем з кождого села по кількох людий в науку пожарництва.

— **Втеча кримінальників.** З вязницї дому карного при ул. Казимирівскій, втекло вчера в полудне пять кримінальників. До втечі піддала їм гадку і улекшила єї та обставина, що директор вязницї п. Щенснович, котрий мешкає в будинку карнім, виїхав тепер на якийсь час на сьвіжий воздух. Єго помешканє містить ся на першім поверсї під столярнею, в котрій працювало пять кримінальників. Отже кримінальники вирізали знарядами столярскими діру в підлозї і спустили ся до помешканя директора, а відтак виважили двері, вийшли до сїний і сходами видобули ся на улицю Бернштайна. Втечі кримінальників нїхто не добачив, аж по якімсь часї якась жінка, котра виділа, що втікає якихсь двох людий в кримінальнім одїню, дала знати дверникови дому карного. Дозорцї пустили ся зараз в погоню за кримінальниками, але лиш трох з них зловили; два, а то Ів. Кубик засуджений на 5 лїт тяжкої вязниці і Мих. Шишка засуджений на півтора року, втекли в сторону як гора страченя. Одного з втїкачів, Ґавла Чайковского, зловлено в каменици ч. 5 при ул. Бернштайна, де він сховав ся був до пивницї.

— **Вибух бензини.** В маґазинї дроґерації фірми Шмідта і Фортіна в Чераївцях при улици Головній, настав оногди страшний вибух, которого жертвою стало ся й кількох людий. Властитель дроґериї зачувши в склепі дим, занепокоєний, бо переконав ся, що дим виходить з маґазину в пивници, де було 9 бочок з бензиною, завізвав зараз сторожу пожарну. Вісьмох пожарників з начальником Кебе увійшло до пивницї, а їх повів молодий хлопак, помічник склеповий, котрий знав добре розклад пивниці. Нараз коли отворено замкнені двері, настав страшний вибух. Висадило всї шиби в цїлім домі, повиривало двері і вікна, а гук зробив ся такий, як би із тисяч гармат. Начальника сторожі пожарної і хлопця склепового страшно попарило і покалїчило: инші пожарники поранені і попарені також більше або менше тяжко.

— **1.000 морґів подільского ґрунту** при гостинці, ½ милї від міста і зелїзницї, разом або через парцеляцию легко купити. Зголошувати ся треба зараз, а всякі інформациї дає о. Клим Кульчицкий, Підпечери п. Тисьменицї.

— **Земля на парцеляцию.** Парцеляцийний банк у Львові переводить парцеляцию маєтности „Верхняньский ліс“ в калуськім повіті. Сї добра положені півтора милї від Калуша і виносять 204 морґів рілї, сїножати і лїса. Орні ґрунти повстали з недавного корчунку. Почва пшенична, урожайна, лїси мішані, переважно будівельна дубина. Інформациї уділяє п. Йосиф Кобак у Верхняньскім лїсї, п. Негівцї.

— **Страшне убийство в Монте Карльо** вже зовсїм вияснило ся. Ґульд і єго жінка то прості розбишаки, котрі звабили свою жертву до себе і убили єї, щоби забрати єї дорогоцінности. Стверджено вже, що Ґульд і єго жінка вдарили насамперед свою жертву якимсь тупим знарядом по голові і приголомшили єї а відтак пробили серце острим ножем і наконець порізали трупа на кусні. Убийники забрали дорогоцінности нещасливої, вартости 80 до 90.000 франків.

Ґульди мешкали в Монте Карльо від трох лїт у віллї Менессїні, де займали шість комнат і платили річно 2000 франків чиншу. Дорогі меблї спровадили з Льондону. Они виступали яко чужинцї знатного роду і удавали богачів. Ґульд називав себе бароном а єго жінку титуловано леді Ґульд. Хоч про таку аристократию нїхто з Анґлїйців не знав, то все-таки тоті Анґлїйцї, що в Монте Карльо сходили ся з Ґуль

рем, щоби пізнати звичаї шматярів, так став я одного красного дня жебраком, щоби побачити, як веде ся жебракам. Я був по черзї калїкою без ноги, слїпий, глухонїмий, учителем без посади, співав на улици, отвирав дверцї від повозів, удавав всїлякі хороби і брехав на всї способи. Все менї удавало ся. Лиш раз чіпила мене полїция, коли я в само полудне жебрав в присїнку церкви Сен Жермен-де-Пре. Полїян пробовав жебрати по ріжних церквах, але всюди прогнали єго жебраки, аж в згаданій церкві він якось міг удержати ся на „становищи“, постаравшись о опіку бурмістра і пароха. Але тут чи то може єго маска занадто впадала в очи, чи то правдиві жебраки пізнали ся на нїм і звернули увагу полїциї на него — досить, що єго арештовано і він уйшов арешту лиш в той спосіб, що втїк від полїцая. Послухаймо отже насамперед, що він розповідає о сїй своїй пригоді.

Пять баб — розповідає Полїян — творили шпалїр вздовж церковної брами, коли я убраний в лахи, зі спаралїжованою правою рукою і згорбленими плечима хотїв і собі заняти становище на ступенях дому Божого. Трудно було би описати вражінє, яке зробила моя поява. Мене приймили цїлою купою клин, прокляттів і обид, о яких нїхто не має поняття.

— Подивіть ся на онтого — відозвала ся одна баба до своєї сусїдки. — Чи єму не встидно нам хлїб з перед рота забирати?

— Він може тата й маму убив — та сьміє ще заходити до церкви! — сказала друга.

— Вам би лїпше до кримїналу — додала трета і заступила менї дорогу, щоби мене випхнути на друге місце.

Баби так були розлютили ся на мене, що як би я не був енерґічно рушив рукою і показав, що моя нїби то спаралїжована рука може кождої хвилї подужати і боронити моєї особи, то були би мене бабиска таки на місци на кусні роздерли.

Входить якась панї.

— Змилуйте ся над бідним батьком, що має семеро дїтий, з тих двоє наймолодших ще зовсїм маленькі!

Дама сягає до кишенї; виймає один су (пять сотиків) і дає менї єго.

До церкви входить якась друга дама; сим разом любенька особа з круга моїх знакомих, що мешкає при ул. Сен Сер ч. 10. Я запросив єї, щоби она придивила ся моїм досьвідам. Она дає менї два су і навіть не дивить ся на мої сусїдки. Она силує ся, як може, щоби не вибухла сьміхом, до котрого причину подала їй моя маска.

Якийсь ґімназияст, що входить зі своєю матїрю, виймає з кишенї один су і розділює єго між баби, а менї кидає до капелюха квиток до пекарского склепу. Якась кухарка дає менї два су.

Дивіть ся — якийсь сенатор. Він знав мене дуже добре під ту пору, коли був членом народних зборів. Анї би єму не приснило ся, що той старий паралїтик, котрий до него руку витягає, то колишнїй редакцийний секретар тих зборів; він минає мене, не давши менї нїчого. Ну, працї один, що держить ся розумної засади, подумав я собі.

Коло мене переходять инші люди. Чують, як я знову повтаряю, що я батько семеро дїтий і не минають мене, не давши якоїсь милостинї.

Мої сусїдки мало що не пукнуть із злости, споглядають на мене так, як би мене хотїли таки з'їсти. Конкуренция, яку їм роблю, розлютила їх до крайности.

Нараз здає ся менї, що виджу, як они змавляють ся, і я не помилив ся. В двох секундах придумали щось важного, нарадили ся над тим і постановили так зробити. За кождий раз, коли переходив попри церков капраль міскої полїциї, що робив там службу, всї пять баб обертали ся рівночасно до мене і споглядали на мене так, як би на якого злочинця. Капраль від полїциї, котрому то впало в очи, звернув на мене свою увагу.

Зразу робив то нїби то байдужно. Але баби-жебрачки, котрі то добачили, дали єму знак головою, мов би хотїли сказати: „Знаменито, полїцай зрозумів, що повинен тут щось зробити“.

(Дальше буде).

дами, припускали, що Ґульд служив може колись в кольоніях, а коли виступив із служби державної, одержав титул барона. З Ґульдами мешкала ще їх своячка Ізабеля Жіроден, панна літ 24 і як кажуть, красавиця яких мало. В часї, коли доконано злочину, єї не було дома; она була на якійсь забаві в Рокбрін і вернула звідтам аж о пів до 9 год. вечером, коли вже було по злочинї.

Коли дозорчиха о тій порі прийшла до Лєді Ґульд, розповідала її Ґульдова, що єї чоловік дуже хорий і она дуже занепокоєна. Лєді Ґульд ще додала: Подумайте собі, одна з моїх приятельок прийшла до нас в гостину; хотїла позичити собі гроший а коли побачила мого мужа так хорого, зараз пішла. То приятелї!

Важні зізнаня зложила служниця дозорців, котра розповідала: Було то якось зараз по 5 год.; дозорець Черутті, котрий має службу в Касинї (домі гри), був якраз вийшов, бо єго служба розпочинає ся о 5 год., коли вчула крик на першім поверсї, як би там хто бив ся, і хтось крикнув: Пустїть мене! Я вийшла на перший поверх і стала слухати. Крик той доходив з першого поверха, то річ певна, але я гадала, що то у тих Анґлїйцїв сварять ся і длятого вернула назад до льожі дверника. — Дозорчиха єсть певна того, що вечером нїхто не виходив з дому і длятого неправда то, що каже лєді Ґульд, що єї приятелька пішла, коли побачила, що єї чоловік хорий. Ґульди хотїли ще в понедїлок рано виїхати з Монте Карльо, але від'їхали аж вечером. Єсть здогад, що они аж в понедїлок упорали ся з розрізуванєм трупа.

Що до жертви того злочину то дозорчиха не може подати докладного опису. Убита називала ся направдї Емма Лєвін, і з початком зими приїхала була до Монте Карльо. Тут мешкала спершу в готели „Рояль“, а з весною перенесла ся до готелю „Брістоль“. Она приїхала була до Монте Карльо з Міляна. Мала то бути зовсім порядна особа, а не якась повійниця і не впала нїкому в очи тим, мов би вела якесь непорядне житє. Рахунок в готели платила правильно що тиждня і ще тиждень тому назад, в суботу, заплатила була послїдний рахунок. В недїлю вийшла Лєвін з дому в дорогоцїнних окрасах і мала прекрасну браслєтку з великими дорогоцїнними каменями в видї підкови; на пальцях мала дорогі перстенї, на грудех сьвітила ся дорога броша з великими брилянтами. Де подїли ся тотї окраси? Декі знайдено між річами Ґульдів, а більшу часть Ґульди мабуть десь сховали. — Коли судия слїдчий сказав Ґульдови просто в очи: Ви убийник! признайте ся! — він лиш спустив голову в долину і мовчав.

— **Убийство.** З Підвисокого доносять: Дня 7 с. м. приїхало із Станиславова кілька робітників мулярских і вибрали ся в дорогу до Чесник, до будови церкви. В громадї Лопушна прийшло межи двома мулярали до суперечки, підчас котрої один з них виймив різницкий ніж і з цїлої сили пхнув ним другого в само серце і убив єго на місци. Убийника зловили зараз теслї, що працювали побіч і привязали єго до бариєри, побіч своєї жертви. Відтак післали по жандармерию, котра відставила убийника до Рогатина.

† **Померли:** о. Єротей Федорович, гр.-прав. протоєрей в Ревнї на Буковинї, помер дня 6. с. м. Покійний належав майже до усїх буковиньских руских товариств і причиняв ся в своїм крузї у великій мірі до просьвітного розвитку нашого народу.

— **Конкурс.** Задля удїленя одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касї підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убїгати ся молодець більше, ніж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з унїверситетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семінарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також полїтехнїку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня увзгляднюють ся і стипендия може бути удїлена таксамо лїкарям, інжинїрам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Удїлена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку єї звороту становить реверс, містячий приреченє позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в нїякім случаю сягати поза два роки. По першім роцї молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Видїлу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під єго проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по півроцї, наколи Видїл Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науцї поступів. — 6. По поворотї до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути удїлена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонатї, сьвідомі добре мови нїмецкої або францускої. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семінарийна, або також инша публикация наукова в сїй мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім унїверситетї нїмецкім. — 8. Стипендиєю завідує Видїл Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, іменно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Поданє о узисканє сеї стипендиї внести належить до Головного Видїлу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимаганї конкурсом сьвідоцтва. — Головний Видїл Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский*, голова. *Др. Остап Макарушка*, секретар.

Телеґрами.

Відень 10 серпня. В складах товарових для поспішних посилок Товариства зелїзниць державних вибух грізний огонь і наробив значної шкоди.

Мадрид 10 серпня. Мінїстер справ внутрішних заявив, що правительство постановило вислати не лиш воєннї кораблї, але також значне число войска до Марокка. Поки що піде туди 500 мужа.

Тульон 10 серпня. Два кораблї з войском вирушили вчера вечером до Марокка.

Льондон 10 серпня. До бюра Райтера доносять з Моґадора: Вість о бомбардованю Касаблянки зробила серед тутешного населеня дуже некористне вражінє, збільшаючи ворожий настрій супротив Французів. В Маракеши панує спокій.

Париж 10 серпня. Прокуратория в Марсилїї знайшла в пакунках Ґульдів дорогоцїнности, належачі до убитої Емми Лєвін, вартости 15.000 франків. В виду того, що убита мала дорогоцїнности вартости 90.000 франків, припускають, що Ґульди сховали прочі десь в иншім місци.

Танґер 10 серпня. Як доносять з Касаблянки, Мароккaнцї збиткували ся в страшний спосіб на тїлах убитих Европейцїв; воличили по цїлім містї, зневажаючи їх.

Ню-Йорк 10 серпня. Серед урядників телєґрафічних в Чікаґо вибух страйк. Минувшої ночи застановило роботу загалом 800 урядників; они жадають 8-годинного часу працї, підвисшеня платнї о 25% і признаня їх союза По полудни прилучили ся до них урядники з инших округів.

Чікаґо 10 серпня. До вчера застановило роботу около 500 урядників почтових. Загалом страйкує доси 1.600 урядників.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 9 серпня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — **Пшениця** 10.50 до 10·75; **жито** 9·50 до 9·75; **овес** 9·50 до 10·—; **ячмінь** пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 0·— до 0·—; **ріпак** —·— до —·—; льнянка —— до —·—; **горох до вареня** 11·50 до 12·—; **вика** 0·— до 0·—; **бобик** 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; **кукурудза** стара —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; **конюшина шведска** —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

Плуги до ораня, нової системи, випробовані і з порукою по 11 і 12 зр. (22 і 24 К).

Колїсницї до плугів, колеса цїлком зелїзні по 8 до 10 зр. (16 до 20 К).

Плуги цїлком зелїзні до садженя і підгортаня картофель, дуже добрі по 12 — 16 — 20 зр. (24 — 32 — 40 К).

виробляє

Іван Плейзя
в Турцї під Коломиєю.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладцїв.

Хто хоче скріпити своє здоровлє в пречудній гірскій околици в місцевости Ослави Білі, котра положена від Делятина 9 клм. і де єсть в місци почта, торговля враз з реставрациєю, кругольня крита, купелї і всякі инші вигоди, а удержанє о много дешевше як по инших місцевостях клїматичних — нехай зажадає близшої інформациї, котрої удїляє торговля в місци.

К. Петровский і Спілка.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.
виробляє і має в запасі
в своїх фабриках виробів керамічних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (французскі)
2. дахівки тягнені фельцовані, 3. карпівки,
4. цегли всілякого рода, як дуті фасонові, складинові, звичайні і т. д.
5. дрени і всілякі инші вироби керамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий. Ціни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центральне Спілки: Львів, Кадецка 6, ч. тел. 528.
Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві.
Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими услівями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. з.

Інсерати

принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).